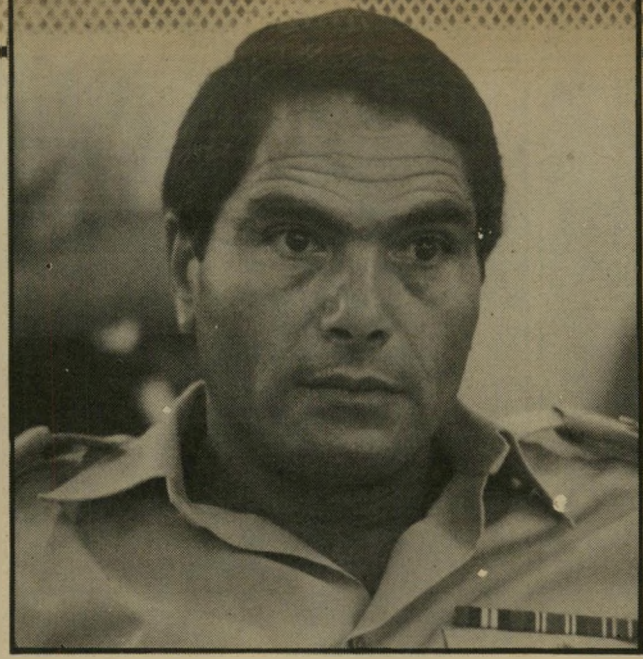

עוד מועמד לתפקיד נציב שרות בתי הסוהר הסתבך בפלילים. הפעם זהו שלום רוזיליו (משמאל)

שה להיות נציב שרות בתי הסוהר ולסיים בשלום את התקופה הקצובה, קשה גם להיות מועמד ל- תפקיד מבלי למעורר. כשישמש רפי סוויסה בתפקיד הנציב הוא אחרי סערת רכות ופרש מתפקידו, אחרי שהואשם בהרחת עדים, כדי לעזור לבנו רודי סוויסה, שהואשם בשוד. אחרי פרישתו מונה רודי מיימון לתפקיד הנציב, אך הוא פרש אחרי 10 חודשים בלבד בתפקידו. המועמד הבא לתפקיד היה תתיגונדר שלום רוזיליו, אולם גם הוא הסתבך בפלילים ונאלץ לפרוש.

השכוע גזר עליו בית-דין שישפט הש' לום בתל-אביב תישעה חודשי מאסר על-תנאי, וקנס כסך 6000 שקל.

רוזיליו הורשע על סמך הוראתו, ובמיסגרת עיסקת-טיעון, בעבירות של מירמה, הפרת אמונים והטרדת עד. האישום המקורי על קבלת דירה, כשר חדר מהקבלן שלום גניש, בוטל במסי- גרת עיסקת-הטיעון.

באוגוסט 1985 מונה רוזיליו לדרגת

במדיונה

(המשך סעמוד 7)

היא נתנה לי להבין שאני מפריע לה. הייתי אומלל. לא האמנתי שאכן דבר כזה קורה לי. הנה אני כאן, מת' געגע לבנותי הקטנות, שאותן גידלתי כמעט לבד. סוון לא אהבה לעבוד קשה. ולפתע איני יכול לראותן.

אחרי כמה ימים התאוששתי ופניתי לאחד המנהלים במחלקת-האשרות. סיי- פרתי לו את סיפורי. תשובתו היתה דר- מה. רק אשתי תוכל למלא את הבק- שה'.

האשה צריכה להזמין. או פנה שפירא לעורך-הדין מנשה בר-שילטון, שכתב מיכתב לשגריר ארצות-הברית תומס פיקרינג.

מה היתה אומרת דעת-הקהל כאר- צות-הברית, אילו מרשי היה חוטף את ילדיו (בהנחה שהיו נולדים בארצות- הברית) ומביאם לישראל, והשגרירות או הקונסוליה הישראלית היתה מסרבת להעניק לאמם אשרת-כניסה לישראל כדי לטפל בהחזרת הילדים ולנהל ריו- נים בבית-מישפט ישראלי? שאל בר- שילטון.

על המיכתב השיב ויין ליינג'נגר, הקונסול הכללי. על-פי סעיף 214 לחוק ההגירה האמריקאי, כל הזרים הנכנסים לארצות-הברית נחשבים כמי- הגרים-יבכוה. כדי לסתור הנחה זו, חייב המבקש וזר להביא הוכחות מוצקות לקשריו עם ארץ מוצאו, קשרים שיחייבו אותו לשוב הביתה בתום שהות קצרה בארצות-הברית. שפירא אינו יכול להביא הוכחות כאלה, שכן שלו- שה מבני-מישפחתו, אשתו ושתי בנותיו, שוהים בארצות-הברית. פקיד ההגירה פעל נכון כשהציע לו למלא את בקשת-ההגירה רק אחרי שאשתו תזמין אותו לבקרה שם.

תשובה יבשה, עניינית, שאינה פות- רת את בעייתו של שפירא.

פרטי לגמרי. ועוד: בתצהיר

לחקירת פשעים חמורים במטה הארצי של המישטרה. כראש צוות החקירה עמד ניצב-מישנה אלכס איש-שלום שהגיע למסקנה, כי יש להעמיד את רוזיליו למישפט בחשר שקיבל טובות- הנאה.

התיק הועבר לניצב יגאל מרכוס, ש- היה ראש אגף-חקירות. מרכוס החליט להעביר את התיק לפרקליטות-המי- דינה, כדי שתחליט בעניין העמדתו לדין של רוזיליו.

המישטרה לא מצאה לנכון להשעות את רוזיליו מתפקידו, בזמן שהחקירה נגדו התנהלה. בשרות בתי-הסוהר וב- מישטרה היתה תרעומת רבה בקרב קצינים, שראו בזה טעם לפגם. המיש- טרה הגיבה שהשעייתו אינה דרושה לחקירה.

נציב שרות בתי-הסוהר באותה תקו- פה היה רודי מיימון, שהחליף את סוויסה, שנאלץ אף הוא לפרוש מ- תפקידו. שרות בתי-הסוהר היה כ- מרקחה. אחד הקצינים הגיב על אי- השעייתו של רוזיליו: "במיקרים פחות

מעבר למקובל. עוד עולה מכתב-האישום, שהוגש על-ידי התובעת, עורכת-הדין רחל גורשמיט, שבחודש יוני חתם רוזיליו במישטרה על גניש על חוזה לקניית דירה בהרצליה. על גב החוזה צויין, כי מחיר הדירה הוא 90 אלף שקל. נרשם גם כי התשלום התקבל במזומן עם חתימת החוזה.

התביעה טענה עוד כי גניש הוא זה ששילם מכספו הפרטי סכום של 29 אלף שקל, והורה לאנשי מישטרה לציין שהסכום התקבל מרוזיליו על חשבון רכישת הדירה. בדצמבר אותה שנה שילם גניש 60 אלף שקלים נוספים, ובכך שילם למעשה את מלוא מחיר הדירה שרכש רוזיליו.

מיד אחרי חשיפת הפרשה פנה ח"כ מרדכי יורשובסקי, שהיה או יושב-ראש ועדת המישנה של הכנסת, לשר- המישטרה חיים ברילב, ודרש להעביר את הפרשה לבדיקת מבקר-המישטרה, חיים ארן. שבוע אחר-כך הורה ברילב לניצב בנימין גילעד, הממונה על

עיסקה בכלא

חמורים, נגד קצינים בכירים, ננקטו מיד צעדים חמורים יותר. עושה רושם שכאן מורחים את העניין."

ימים אחרים לפני שהוגש נגדו כתב- האישום, הודיע רוזיליו על פרישתו מהשרות. ב-1 באוקטובר הוא יצא לחופשה של חצי שנה. במיסגרת ה- חופשה הוא המשיך לקבל משכורת מלאה ורכב צמוד ללא הגבלת דלת. נוסף על כך קיבל רוזיליו מענק פרישה על-פי גובה חצי משכורת לכל אחת מ-30 שנות שרותו.

רוזיליו מסר שפרישתו באה מסיבות בריאותיות. אולם אילו היה ממשיך בתפקידו, והיה מועמד לדין, קרוב לוודאי שהיה מושעה מתפקידו. השי- עייה כזו היתה פוגעת במשכורתו החודשית, ובמיקרה של הרשעה עלולה היתה גם הפנסיה להיפגע. אי לכך חזר רוזיליו בפרישה מרצון, שרק הטיבה עימו.

בכתב-האישום טענה התובעת ש- רוזיליו אמנם החזיר לגניש את 90 אלף השקלים, אולם רק אחרי חודשים אחרים, כשהוא שומר את כספו ב- חסכוניות. כתוצאה מכך צמחה לו טובת- הנאה שהגיעה ל-16 אלף דולר, וכתוצאה משמירת הכסף בכנוק נוסף לו רווח של 3000 שקל.

סעיף נוסף שהעלתה התביעה היה הדחת עד. רוזיליו ניסה להניא אחד מתכרי ועדת-השיבושים של שרות בתי- הסוהר לא למסור פרטים מסוימים נגדו במהלך החקירה, ואף דרש ממנו למסור עדות-שקר.

השבוע הורשע רוזיליו אחרי עיס- קת-טיעון שהוציאה את העוקץ מכתב- האישום.

תפקידים מיוחדים במישטרה-המישטרה, לחקור את הפרשה. כשיחה שניהל ברילב עם רוזיליו, הורה זה כי חתם על חוזה לרכישת דירה עם גניש בזמן שהיה אסיר בכלא יוני. אולם הסביר כי תנאי רכישת הדירה טוכמו עוד לפני מאסרו של גניש. רוזיליו אמר שגניש הוא ידידים שנים רכות ומשום כך גם רכש את דירתו מגניש.

כאשר לתשלום עבור הדירה, הכ- חיש רוזיליו מכל וכל שגניש הוא ששילם עבור רכישתה. הוא גם הכחיש כל קשר בין רכישת הדירה לבין תנאי מאסרו של גניש, וטען כי לא נתן כל טובת-הנאה או תנאים מיוחדים ל- ידידו.

ב-2 באוגוסט 1985 מונה רוזיליו לתפקיד ממלא-מקום נציב שרות בתי- הסוהר, ובו כיום חתם על החלטה לשחרר את גניש בתום שני-שלישים מתקופת מאסרו.

בסעיף 96 לפקודת בתי-הסוהר, נוסח חדש, תשל"ב 1971, נאמר: "לא יקבל סוהר כל הענקה מאסיר או מי- ידיו של אסיר או ממבקריו ולא יהיו לו ענייני מיסחר איתם." בסעיף 131 לאותה פקודה נאמר: "העובר עבירה על פי פקודה זו או תקנה שהותקנה מלוחה ולא נקבע לאותה עבירה עונש — דינו מאסר שנה או קנס."

מורחים את העניין

דוכי אדם "כיצד התחלתי לעשן השיש"

סיפורה של נטע פלומין, הבת של חברת-ילחיים של נתן יונתן. שהסתבכה במישפט-סימים

אילנה אלון

בסדרה של מישפטים, שבהם נאש- מו צעירים אחדים בהספקת חשיש לא- חרים ובצריכת הסם המסוכן בעצמם, היתה מעורבת גם נטע פלומין, בת 20, רקדנית בלהקת קול ודמסה.

היא הודתה בשימוש בחשיש בהו- רמנויות שונות, ביחד עם אחריים. הוד- אתה הוגשה לבית-המישפט, והיא מג- לה סיפור של ילדה טובה, בת למיש- פחה מיוחסת, שיחד עם ירדים הגיעה לשימוש הראשון שלה בחשיש.

נטע היא בתה של נילי פלומין, חברת-ילחיים של המשורר נתן יונתן. **ובך סיפרה נטע למישטרה:** אני מעוניינת לספר לך את כל האמת ורק האמת בעניין שלי עם השימוש בסמים.

התחלתי לעשן סמים בארצות- הברית — מריחואנה, וזה בלבד. הייתי שם מאוגוסט 1984 עד אוגוסט 1985. גרתי בניו-יורק עם אמי, נילי, והי- חבר שלה, נתן יונתן. שם למדתי ריקוד אצל יגאל פרי ואלווין איילי, על חשבון מילגה שקיבלתי בארץ ממש

נתן יונתן ונילי פלומין
כוס וענייה I LOVE YOU

שמילאה סוון שפירא בבית-מישפט ניו- יורקי, היא סיפרה כי פקיד השגרירות האמריקאית בתל-אביב הם שיעצו לה לברוח מהארץ במפתיע.

"מרשי נדרה לגלות כי שגרירותכם גילתה מעורבות פעילה בפרשה, כאשר אתם מסייעים ביד האשה ומייצעים לה לחטוף את הבנות ולהוציאן מן הארץ, שלא כדיו, כתב בר-שילטון במיכתבו לשגריר.

על כך השיב הקונסול: "אינני יכול לענות לך, שכן אני כפוף לחוקי-הפרי- טיות האמריקאי, האוסר עלי לחשוף את שיתותינו עם סוון שפירא."

בינתיים מתנהלים כאן ושם דיונים מישפטיים. אל הדיונים בניו-יורק אין שפירא יכול להגיע, בשל עמדת השגי- רירות האמריקאית. סוון ובנותיה מוד- מנות לבית-המישפט בארץ.

שפירא מאמין כי הן יבואו. אז, אלחם על בנותי. בכל כוחי אלחם עלי- הן, ואיתה לא אחליף מילה. אשה אשר יכולה לנתק אותי מבנותי, דווקא היא, היודעת כמה אני קשור אליהן, לא תו- כל לצפות שאשוחח איתן!"

בינתיים קיבל בכל זאת אשרת- כניסה לארצות-הברית לשנה אחת. הוא יוכל להילחם שם.

עישון מבקרוק שמסור. חנן לא העולם הזה 2653

קישרי ידידות

ב אוקטובר 1985 חשף העיתון "מעריב" את העובדה שרוזיליו חתם על חוזה לרכישת דירה מהקבלן שלום גניש, בעת שגניש היה כלאו בבית- הסוהר. גניש נשלח אז לרצות תקופת מאסר בת שישה חודשים. מכתב- האישום שהוגש נגד רוזיליו כספטמבר 1987, עולה שגניש הגיע לריצוי המאסר ב-22 באפריל 1985.

בהוראת רוזיליו, אושפו גניש ב- מרפאת בית-המעצר ברמלה. למחרת היום הועבר, בהוראת רוזיליו, לכלא אייל. שהוא הנוח ביותר בין בתי-הכלא, ובעל תנאי-כליאה משופרים. ככלא אושר לגניש חופשות רבות, מעל ר